

Sygn. akt II Ka 739/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Renaty Duszczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2021 r.

sprawy **R. B.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 25 sierpnia 2020 r. sygn. akt II K 1455/19

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżyciela posiłkowego A. S. na rzecz Skarbu Państwa 20 złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 739/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 25 sierpnia 2020 r., sygn. II K 1455/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
	Zarzut	
1.	Obraza prawa materialnego, a to art. 284 § 2 kk w związku z art. 37a kk poprzez nieorzeczenie kary pozbawienia wolności;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut obraży przepisu prawa materialnego może być zasadny tylko w sytuacji, w której dotyczy zastosowania lub niezastosowania konkretnego przepisu zobowiązującego sąd do jego bezwzględnego respektowania, np. instytucji, której zastosowanie w określonych warunkach jest obligatoryjne. Skarżący nie wskazał, by kwestionował zasadność zastosowania samego art. 284 § 2 kk, w szczególności uznania winy oskarżonego w tym zakresie. Treść apelacji wskazuje na to, że skarżący kwestionuje subsumpcję obu tych przepisów, w szczególności w zakresie zastosowanej sankcji		

karnej, poprzez zastosowanie w niniejszej sprawie art. 37a kk.

W orzecznictwie wskazuje się, iż przepis art. 37a kk nie ma charakteru normy stanowczej (zawierającej nakaz lub zakaz określonego postępowania), zatem jego obrazu - w rozumieniu art. 438 pkt 1 kpk - w ogóle nie wchodzi w grę (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. II AKa 42/16, OSAKat 2016 nr 2, poz. 8, KZS 2016 nr 9, poz. 83, Prok. i Pr. 2017 nr 3, poz. 39, Legalis Numer 1456687).

W tej sytuacji stwierdzić należy, iż zarzut skarżącego, że oskarżony nie zasługuje na orzeczenie wobec niego kary wolnościowej - kary ograniczenia wolności - sformułowany został niewłaściwie. Z pewnością nie może on być rozpatrywany w kategoriach obrazy art. 37a kk jako - przepisu prawa materialnego. Niezależnie od przyjętego we wniesionym środku odwoławczym nazewnictwa względnych przesłanek odwoławczych, w niniejszych rozważaniach Sąd Okręgowy odniesie się do esencji zarzucanych uchybień, uznając uprawianie dydaktyki za niestosowne wobec podmiotu kwalifikowanego prawniczo, jakim jest autor apelacji (za Sądem Apelacyjnym w Krakowie - jak w wyroku z dnia 24 sierpnia 2000 r., sygn. II AKa 141/00, Prok. i Pr. - wkł. 2001/1, poz. 21, LEX nr 43986). Rozważania odnośnie istoty zarzutu, tj. rodzaju i wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego R. B., omówione zostaną poniżej (w rubryce 3.3 dotyczącej zarzutu z pkt 3 apelacji, tj. rażącej niewspółmierności kary).

Wniosek		
<p>1) o zmianę wyroku poprzez zaostrenie orzeczonej kary i orzeczenie w miejsce kary ograniczenia wolności – kary 2 lat pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3, względnie</p> <p>2) o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
	Zarzut	
2.	<p>Obrazy przepisów postępowania, to jest art. 415 § 1 kpk w związku z art. 46 § 1 kk, poprzez nieorzeczenie o obowiązku naprawienia przez oskarżonego szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Przed wszystkim zauważyć należy, że skarżący nie zakwestionował dokonanej przez Sąd I instancji zmiany kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu, tj. przyjęcia, że oskarżony nie tyle wyłudził od pokrzywdzonego usługę wypożyczenia rusztowań, doprowadzając go do utraty pieniężnej równowartości tej usługi, co przywłaszczył rzeczy ruchome w</p>		

postaci tychże rusztowań. Szkada pokrzywdzonego tym samym została określona nie na kwotę utraconej należności z tytułu wypożyczenia tych rusztowań, ale na wartość samych rusztowań. Niekwestionowanym pozostaje, iż oskarżony zwrócił pokrzywdzonemu rusztowania, których dotyczył stawiany mu w tej sprawie zarzut, a więc w zasadzie sam naprawił szkodę. W pkt II zaskarżonego wyroku na podstawie art. 46 § 2 kk nałożono na oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego A. S. kwoty 1500 zł tytułem nawiązki precyzyjnie i zrozumiale wyjaśniając, że kwota ta wynika ze stwierdzonych przez pokrzywdzonego braków i uszkodzeń. Nie może więc skarżący żądać orzeczenia obowiązku naprawienia szkody za czyn, który w ogóle nie został oskarżonemu przypisany. Dodatkowo, jeżeli chodzi o roszczenie A. S. związane z umową najmu – Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim w sprawie z powództwa wyżej wymienionego przeciwko R. B. o zapłatę wydał wyrok zaoczny z 27 czerwca 2018 r., sygn. I C 588/18 (k. 169). Dalsze roszczenia z zawartej między tymi stronami umowy najmu rusztowań stanowią zagadnienie stricte cywilne. Przedmiot postępowania karnego nie może sprowadzać się wyłącznie do kwestii odszkodowawczych. Zgodnie z art. 46 § 3 kk orzeczenie odszkodowania lub zadośćuczynienia na podstawie § 1 tego przepisu albo nawiązki na podstawie § 2, nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu niezaspokojonej części roszczenia na drodze prawa cywilnego. Przepis ten pozostaje spójny z regulacją art. 415 § 2 kpk. Zgodnie z treścią tego przepisu, jeśli

<p>orzeczone przez sąd karny nawiązka, obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienie za krzywdę nie pokrywają całej szkody lub nie stanowią pełnego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, pokrzywdzony może dochodzić dodatkowych roszczeń w postępowaniu cywilnym. Skarżący w uzasadnieniu wniesionej apelacji, argumentując swoje stanowisko, bezzasadnie powołał się również na przepis art. 415 § 5 kpk, który został wykreślony z Kodeksu postępowania karnego z dniem 1 lipca 2015 r.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu w kwocie 40.294,80 PLN w comiesięcznych ratach nie niższych niż 1.500 PLN płatnych ostatniego dnia każdego miesiąca poczynając od dnia uprawomocnienia się wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków, a już w szczególności o rozłożenie oskarżonemu należności w wyroku na raty, czego procedura karna nie przewiduje (dopiero w postępowaniu wykonawczym).</p>		
	<p>Zarzut</p>	
<p>3.</p>	<p>Rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności zamiast orzeczenia kary pozbawienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres próby.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Niewspółmierność kary jest pojęciem ocennym. W ramach tej przyczyny odwoławczej nie jest możliwe dokonywanie dowolnej korekty orzeczenia w każdej sytuacji, w której sąd odwoławczy dochodzi do wniosku, że karę należałoby ukształtować odmiennie. W ramach tej przyczyny odwoławczej chodzi o różnice ocen o charakterze zasadniczym. Zawarte w art. 438 pkt 4 kpk określenie „niewspółmierność” oznacza „brak proporcji” czy też „odpowiedniości pomiędzy czymś a czymś”. Chodzi zatem o ocenę zachowania przez Sąd I instancji proporcji pomiędzy wymiarem kary a okolicznościami, które miały wpływ na to rozstrzygnięcie. Rażąca niewspółmierność kary występuje wówczas, gdy Sąd I instancji w jaskrawy sposób nie skoreluje wymierzonej kary z okolicznościami mającymi wpływ na taki, a nie inny rodzaj i wymiar kary.</p> <p>W przekonaniu Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie nie zachodziły podstawy do wydania rozstrzygnięcia reformatoryjnego odnośnie orzeczonej przez Sąd I instancji represji karnej, która nie nosi cech rażącej niewspółmierności, a tylko w tym przypadku możliwa byłaby jego korekta. Stopień dolegliwości orzeczonej z zastosowaniem art. 37a kk kary 6 miesięcy ograniczenia wolności jest wystarczający w odniesieniu do skonkretyzowanej sytuacji podsądnego, odpowiada</p>		

dyrektywom wymiaru kary, a wszelkim przesłankom łagodzącym i obciążającym oskarżonego nadano właściwą rangę i znaczenie. Sąd Okręgowy, podobnie jak Sąd Rejonowy, stoi na stanowisku, iż większy walor wychowawczy aniżeli kara pozbawienia wolności orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby (takiego rozstrzygnięcia domaga się skarżący), będzie miała kara ograniczenia wolności. W ocenie Sądu Okręgowego dolegliwość nieodpłatnej, kontrolowanej pracy, którą R. B. będzie wykonywał w ramach tej kary przez okres 6 miesięcy w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, poprzez w/w pracę i konieczność pogodzenia z nią obowiązków zawodowych i rodzinnych, skłoni go do refleksji nad własnym postępowaniem i nieopłacalnością popełniania przestępstw. Kara ta powinna skutkować ukształtowaniem w społeczeństwie przekonania, że w walce z przestępczością zwycięża praworządność, a sprawcy są sprawiedliwie i racjonalnie karani. W ocenie Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie stopień dolegliwości postulowanej przez skarżącego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie spełni tych celów. Nadto, sam skarżący nie tyle domaga się kary surowszej jako w jego ocenie bardziej sprawiedliwej, co jako bardziej odpowiadającej wyłącznie partykularnym interesom pokrzywdzonego – wskazując, że żąda najsurowszej kary, ale z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, by groźba zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności zmusiła oskarżonego do zapłaty odszkodowania. Takie

<p>motywy nie mieszczą się zaś w ustawowych przesłankach i zasadach wymiaru kary, określonych w kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o zmianę wyroku poprzez zaostrenie orzeczonej kary i orzeczenie w miejsce kary ograniczenia wolności – kary 2 lat pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3, względnie</p> <p>2. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku. Całkowicie nieuzasadniony był wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, bowiem skarżący nie wskazywał żadnej z ustawowych przesłanek takiego, wyjątkowego przecieź, rozstrzygnięcia.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	Przedmiot utrzymania w mocy
<p><i>w zaskarżonej części, tj. w zakresie rozstrzygnięcia o wymierzonej oskarżonemu szeroko rozumianej represji karnej, w tym odpowiedzialności odszkodowawczej, związanej z niniejszym skazaniem zaskarżony wyrok utrzymano w mocy</i></p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	Przedmiot i zakres zmiany
<p>-----</p>	-----
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>-----</p>	-----

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		
<p>1.1.</p>	-----	# art. 439 k.p.k.-----
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 § 1 kpk zasądzono od oskarżyciela posiłkowego A. S. na rzecz Skarbu Państwa 20 złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara i środki kompensacyjne		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana